

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 760

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 august 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 373 din 5 iulie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.....	1-3
	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
878.	— Hotărâre privind accesul publicului la informația privind mediul	3-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 373

din 5 iulie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Irina Loredana Lăpădat	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Elena Apetroaie în Dosarul nr. 247/C/2005 al Curții de Apel Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza a doua din Constituție, deoarece protecția constituțională a dreptului de proprietate poate fi invocată numai după dobândirea acestui drept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 247/C/2005, **Curtea de Apel Suceava – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.** Excepția a fost ridicată de Elena Apetroaie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se arată în esență că prevederile art. 33 din Legea nr. 1/2000, în temeiul cărora persoanele fizice și persoanele juridice, care nu au depus în termenul prevăzut de Legea nr. 169/1997 cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate, pot formula astfel de cereri în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 1/2000, contravin principiului constituțional al garantării și ocrotirii proprietății private, cuprins în art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție. Se mai susține că textul de lege criticat limitează în timp posibilitatea persoanelor interesate de a depune cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate.

Curtea de Apel Suceava – Secția civilă apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, deoarece „în lipsa unui termen imperativ de decădere privitor la depunerea cererilor de restituire a terenurilor, s-ar încălca principiul securității raporturilor juridice (...)”. Se mai arată că „limitarea în timp a dreptului de a solicita restituirea terenurilor este în deplină concordanță cu prevederile art. 1 alin. (2) din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care conferă statului dreptul de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că dispozițiile art. 44 alin. (2) din Constituție nu sunt incidente în cauză, deoarece „principiul constituțional al garantării dreptului de proprietate privată protejează dreptul de proprietate existent în patrimoniul titularului său, nu vocația la dobândirea acestui drept”. Se invocă în acest sens și jurisprudența Curții Constituționale. Pentru aceste considerente, în opinia Guvernului, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că „exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea cadrului legal stabilit de legiuitor, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, are legitimarea constituțională de a stabili competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată”, ceea ce implică și „reglementarea unor termene, după a căror expirare valorificarea dreptului nu mai e posibilă”. Se mai arată, invocându-se jurisprudența Curții Constituționale în materie, că „dreptul de proprietate nu poate fi exercitat

decât cu respectarea tuturor reglementărilor legale care îi determină conținutul și limitele”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă art. 33 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000.

Prevederile legale criticate au următorul conținut:

– Art. 33: *„Persoanele fizice și persoanele juridice, care nu au depus în termenul prevăzut de Legea nr. 169/1997 cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate sau, după caz, actele doveditoare, pot formula astfel de cereri și pot depune actele doveditoare în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi legale contravin dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi, al căror conținut este următorul:

– Art. 44 alin. (2) teza întâi: *„(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. (...)”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Autorul excepției susține că prevederile art. 33 din Legea nr. 1/2000, în temeiul cărora persoanele interesate pot formula cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate potrivit Legii nr. 169/1997, inclusiv în decursul unui termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 1/2000, contravin principiului constituțional al garantării și ocrotirii proprietății private, cuprins în art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, prin limitarea în timp a posibilității persoanelor interesate de a depune cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere.

Curtea constată că aceste susțineri nu sunt întemeiate. În sensul jurisprudenței sale, de exemplu Decizia nr. 41 din 4 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 31 martie 2003, dispozițiile constituționale privind garantarea și ocrotirea proprietății se aplică numai după dobândirea dreptului de proprietate. Or, în cauză, persoanele îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere nu au calitatea de proprietar.

De altfel, în legătură cu termenul de 30 de zile de la intrarea în vigoare a Legii nr. 1/2000, în decursul căruia pot fi depuse cererile de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, Curtea constată că acesta a fost instituit de legiuitor ca măsură reparatorie pentru cei care nu au depus astfel de cereri în decursul termenului inițial, de 90 de zile, instituit prin art. IV din Legea nr. 169/1997.

Astfel, potrivit art. IV alin. (1) din Legea nr. 169/1997: *„Persoanele care nu au depus cereri în termenul prevăzut de*

Legea fondului funciar nr. 18/1991, pentru reconstituirea dreptului de proprietate, ori aceste cereri s-au pierdut sau cu privire la care nu au primit nici un răspuns, se pot adresa cu o nouă cerere comisiilor comunale, orășenești sau municipale, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.“

Astfel, nici din acest punct de vedere nu sunt întemeiate susținerile autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la limitarea în timp a posibilității persoanelor interesate de a depune cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Elena Apetroaie în Dosarul nr. 247/C/2005 al Curții de Apel Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Lăpădat

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind accesul publicului la informația privind mediul

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al dispozițiilor Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, ratificată prin Legea nr. 86/2000,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre asigură dreptul de acces la informația privind mediul deținută de sau pentru autoritățile publice și stabilește condițiile, termenii de bază și modalitățile de exercitare a acestui drept.

(2) Informația privind mediul este în mod progresiv diseminată și pusă la dispoziția publicului în scopul realizării celei mai largi posibile și sistematice accesibilități și diseminări a acestei informații. În vederea atingerii scopului propus se promovează, în special, utilizarea tehnologiei electronice și/sau a telecomunicațiilor computerizate.

Art. 2. — Pentru aplicarea prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

1. *informația privind mediul* — orice informație scrisă, vizuală, audio, electronică sau sub orice formă materială despre:

a) starea elementelor de mediu, cum sunt aerul și atmosfera, apa, solul, suprafața terestră, peisajul și ariile naturale, inclusiv zonele umede, marine și costiere,

diversitatea biologică și componentele sale, inclusiv organismele modificate genetic, precum și interacțiunea dintre aceste elemente;

b) factorii, cum sunt substanțele, energia, zgomotul, radiațiile sau deșeurile, inclusiv deșeurile radioactive, emisiile, deversările și alte evacuări în mediu, ce afectează sau pot afecta elementele de mediu prevăzute la lit. a);

c) măsurile, inclusiv măsurile administrative, cum sunt politicile, legislația, planurile, programele, convențiile încheiate între autoritățile publice și persoanele fizice și/sau juridice privind obiectivele de mediu, activitățile care afectează sau pot afecta elementele și factorii prevăzuți la lit. a) și b), precum și măsurile sau activitățile destinate să protejeze elementele prevăzute la lit. a);

d) rapoartele referitoare la implementarea legislației privind protecția mediului;

e) analizele cost—beneficiu sau alte analize și prognoze economice folosite în cadrul măsurilor și activităților prevăzute la lit. c);

f) starea sănătății și siguranței umane, inclusiv contaminarea, ori de câte ori este relevantă, a lanțului trofic, condițiile de viață umană, siturile arheologice,

monumentele istorice și orice construcții, în măsura în care acestea sunt sau pot fi afectate de starea elementelor de mediu prevăzute la lit. a) sau, prin intermediul acestor elemente, de factorii, măsurile și activitățile prevăzute la lit. b) și c);

2. autoritate publică:

a) Guvernul, alte organe ale administrației publice, inclusiv organismele lor publice consultative, constituite la nivel național, regional sau local;

b) orice persoană fizică sau juridică care îndeplinește funcții publice administrative conform legislației naționale, inclusiv responsabilități, activități sau servicii în legătură cu mediul;

c) orice persoană fizică sau juridică care îndeplinește responsabilități sau funcții ori furnizează servicii publice în legătură cu mediul și este sub controlul unui organism sau al unei persoane prevăzute la lit. a) sau b).

Prezenta definiție nu include instituții sau organisme, atunci când acestea acționează în calitate de organ judiciar sau legislativ;

3. *informația deținută de o autoritate publică* — informația privind mediul aflată în posesia sa și care a fost elaborată sau primită de acea autoritate;

4. *informația deținută pentru o autoritate publică* — informația privind mediul care este deținută în fapt de o persoană fizică sau juridică, în numele unei autorități publice;

5. *solicitant* — orice persoană fizică sau juridică care solicită informații privind mediul, indiferent de cetățenie, naționalitate sau domiciliu, iar în cazul persoanelor juridice, indiferent de locul în care sunt înregistrate sau în care se află centrul efectiv al activității lor;

6. *public* — una sau mai multe persoane fizice sau juridice și, în conformitate cu legislația ori practica națională, asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora.

CAPITOLUL II

Accesul, la cerere, la informația privind mediul

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

Art. 3. — (1) Solicitarea și furnizarea informației privind mediul se fac în conformitate cu prevederile Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, ratificată prin Legea nr. 86/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 22 mai 2000.

(2) Primirea cererilor de informații privind mediul și furnizarea răspunsurilor se realizează de către compartimentele specializate de informare și relații publice organizate în cadrul autorităților publice.

(3) Autoritățile publice sunt obligate să pună la dispoziția oricărui solicitant, la cererea acestuia, informația privind mediul deținută de sau pentru ele, fără justificarea scopului în care această informație a fost cerută.

Art. 4. — (1) Informația privind mediul se pune la dispoziția solicitantului, ținând cont de termenul specificat de acesta, cât mai repede posibil sau cel mai târziu în termen de o lună de la data primirii cererii de către autoritatea publică.

(2) În cazul în care volumul și complexitatea informației solicitate sunt atât de mari încât termenul de o lună prevăzut la alin. (1) nu poate fi respectat, informația privind mediul se pune la dispoziția solicitantului în termen de

două luni de la data primirii cererii de către autoritatea publică. În astfel de cazuri solicitantul este informat, cât mai curând posibil și cel mai târziu înaintea expirării termenului de o lună, despre prelungirea termenului de răspuns și motivele care stau la baza acestei prelungiri.

Art. 5. — (1) În cazul în care cererea este generală, neclară sau nu permite identificarea informației solicitate, autoritatea publică cere solicitantului, cât mai curând posibil și cel mai târziu în termenul prevăzut la art. 4 alin. (1), să specifice ce solicită. În acest sens autoritatea publică ajută solicitantul și prin furnizarea de informații cu privire la utilizarea registrelor publice prevăzute în art. 7 alin. (2) lit. c).

(2) Autoritatea publică poate refuza cererea de informații, în baza prevederilor art. 11 alin. (1) lit. c), dacă solicitantul nu a specificat ceea ce cere, conform prevederilor alin. (1), în termen de două luni de la data transmiterii de către autoritatea publică a indicațiilor de specificare.

Art. 6. — (1) În cazul în care solicitantul cere autorității publice punerea la dispoziție a informației privind mediul într-o anumită formă sau într-un anumit format, inclusiv sub formă de copii, autoritatea publică pune la dispoziție informația în forma sau în formatul cerut, cu excepția cazului în care:

a) este deja pusă la dispoziția publicului, conform art. 20—25, într-o altă formă sau într-un alt format ușor accesibil solicitantului;

b) este convenabil pentru autoritatea publică să o pună la dispoziția publicului într-o altă formă sau într-un alt format, caz în care motivează furnizarea informației în forma sau în formatul disponibil.

(2) În acest scop autoritățile publice sunt obligate să păstreze informația privind mediul deținută de ele sau pentru ele, în forme sau în formate care sunt ușor reproductibile și accesibile prin folosirea telecomunicațiilor computerizate sau a altor mijloace electronice.

(3) Respingerea cererii de furnizare a informației privind mediul, în totalitate sau în parte, în forma sau în formatul solicitat, se motivează și se comunică solicitantului în termenul prevăzut la art. 4 alin. (1).

Art. 7. — (1) Pentru a facilita accesul oricărei persoane la informația privind mediul, autoritățile publice sunt obligate să asigure:

a) îndrumarea publicului, prin reprezentanții proprii din compartimentele specializate de informare și relații publice, în exercitarea dreptului de acces la informația privind mediul;

b) accesul publicului la listele cu autorități publice.

(2) În vederea exercitării efective a dreptului de acces la informația privind mediul, autoritățile publice asigură:

a) desemnarea persoanelor responsabile cu furnizarea informațiilor, din cadrul compartimentelor specializate de informare și relații publice;

b) înființarea și menținerea spațiilor și a altor facilități pentru examinarea informației solicitate;

c) punerea la dispoziția publicului a registrelor sau listelor conținând informația privind mediul deținută de acestea ori înființarea unor puncte de informare unde se găsesc indicații precise asupra locului în care poate fi găsită informația privind mediul deținută de autoritățile publice.

Art. 8. — (1) Autoritățile publice au obligația de a informa publicul despre drepturile ce decurg din prevederile prezentei hotărâri, scop în care furnizează informațiile necesare, îndrumă și ajută publicul.

(2) În vederea îndeplinirii prevederilor alin. (1), autoritățile publice au următoarele obligații:

a) afișarea pe propria pagină web a drepturilor pe care le are publicul în baza prezentei hotărâri, potrivit prevederilor art. 38;

b) editarea și punerea la dispoziția publicului de pliante conținând drepturile pe care le are publicul în baza prezentei hotărâri, potrivit prevederilor art. 39;

c) utilizarea oricăror alte mijloace de informare corespunzătoare.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsurile de implementare

Art. 9. — (1) Cererile pentru furnizarea informațiilor privind mediul, modalitatea și termenul de rezolvare a acestora se înscriu într-un registru pentru înregistrarea solicitărilor de informații la nivelul fiecărei autorități publice.

(2) Autoritățile publice raportează lunar evidența cererilor prevăzute la alin. (1), până la data de 10 a lunii ulterioare celei pentru care se face raportarea, la autoritatea publică centrală în a cărei subordine, coordonare sau autoritate se află, precum și la autoritatea publică locală pentru protecția mediului în a cărei rază teritorială își au sediul.

(3) Autoritățile publice locale pentru protecția mediului centralizează rapoartele prevăzute la alin. (2) și transmit autorității publice regionale pentru protecția mediului situația centralizată a rapoartelor, până la data de 15 a lunii ulterioare celei pentru care se face raportarea. Autoritățile regionale pentru protecția mediului întocmesc evidența centralizată pe regiuni și o transmit Agenției Naționale pentru Protecția Mediului în termen de 5 zile de la primirea rapoartelor.

(4) Agenția Națională pentru Protecția Mediului întocmește evidența centralizată la nivel național a rapoartelor prevăzute la alin. (2), pe care o reactualizează lunar și o afișează pe propria pagină web până la sfârșitul lunii ulterioare celei pentru care se face raportarea.

(5) Autoritățile publice centrale controlează furnizarea informațiilor privind mediul deținute de unitățile aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea acestora, la termenele și în condițiile prevăzute în prezenta hotărâre.

Art. 10. — (1) În vederea aplicării dispozițiilor art. 7 alin. (2) lit. b), autoritățile publice dotează spațiile pentru examinarea informației solicitate cu următoarele facilități: un computer, mobilierul necesar consultării pe loc a informației solicitate privind mediul, precum și registrele sau listele cu informațiile privind mediul deținute de sau pentru autoritatea publică.

(2) Consultarea pe loc a informației privind mediul se înregistrează în registrul de evidență ținut de compartimentul specializat de informare și relații publice.

CAPITOLUL III

Excepții

Art. 11. — (1) Autoritățile publice pot refuza o cerere privind solicitarea de informații privind mediul, în cazul în care:

a) informația solicitată nu este deținută de sau pentru autoritatea publică la care a fost înaintată cererea. În acest caz, dacă autoritatea publică are cunoștință că informația este deținută de sau pentru o altă autoritate publică, transmite cererea acelei autorități cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de 15 zile de la data primirii solicitării, și informează solicitantul despre aceasta ori informează

solicitantul despre autoritatea publică la care consideră că este posibil să fie depusă cererea de informații;

b) cererea este în mod evident nerezolvabilă;

c) cererea este formulată într-o manieră prea generală, luând în considerare dispozițiile art. 5;

d) cererea privește materiale în curs de completare sau documente ori date nefinalizate;

e) cererea privește sistemul de comunicații interne, luând în considerare satisfacerea interesului public prin furnizarea informațiilor.

(2) În cazul în care o cerere pentru solicitarea de informații privind mediul este refuzată pe motivul că privește un material în curs de realizare, autoritatea publică este obligată să comunice solicitantului denumirea autorității care realizează materialul și data estimativă a finalizării acestuia.

Art. 12. — (1) Autoritățile publice pot refuza o cerere privind solicitarea de informații privind mediul, în cazul în care divulgarea informațiilor afectează:

a) confidențialitatea procedurilor autorităților publice, atunci când aceasta este prevăzută de legislația în vigoare;

b) relațiile internaționale, securitatea publică sau apărarea națională;

c) cursul justiției, posibilitatea oricărei persoane de a fi subiectul unui proces corect sau posibilitatea unei autorități publice de a conduce o anchetă penală ori disciplinară;

d) confidențialitatea informațiilor comerciale sau industriale, atunci când aceasta este prevăzută de legislația națională sau comunitară în vigoare privind protejarea unui interes economic legitim, inclusiv interesul public în păstrarea confidențialității statistice și a secretului taxelor;

e) drepturile de proprietate intelectuală;

f) confidențialitatea datelor personale și/sau a dosarelor privind o persoană fizică, în cazul în care acea persoană nu a consimțit la divulgarea către public a informațiilor, atunci când confidențialitatea este prevăzută de legislația națională sau comunitară în vigoare;

g) interesele sau protecția oricărei persoane care a oferit voluntar informațiile cerute, fără ca acea parte să aibă obligația legală sau să fie posibil a fi obligată legal să furnizeze informațiile, cu excepția cazului în care acea persoană a consimțit la divulgarea informației respective;

h) protecția mediului la care se referă astfel de informații cum ar fi localizarea speciilor rare.

(2) Motivele de refuz prevăzute la alin. (1) și la art. 11 alin. (1) se interpretează în sens restrictiv, luându-se în considerare, pentru fiecare caz în parte, satisfacerea interesului public prin divulgarea informațiilor.

(3) Pentru fiecare caz în parte, satisfacerea interesului public prin divulgare este analizată în comparație cu interesul satisfăcut prin păstrarea confidențialității.

(4) Autoritățile publice nu pot refuza o cerere de informații care se referă la emisiile în mediu, invocând motivele prevăzute la alin. (1) lit. a), d), f), g) și h).

Art. 13. — În vederea aplicării prevederilor art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1), autoritățile publice pot elabora o listă de criterii, accesibilă publicului, pe baza căreia autoritatea interesată poate decide cum să gestioneze cererile de informație privind mediul.

Art. 14. — În aplicarea prevederilor art. 12 alin. (1) lit. f), autoritățile publice iau în considerare prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 12 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 15. — (1) Informația privind mediul deținută de sau pentru autoritățile publice, care a fost solicitată, este furnizată parțial când este posibilă separarea acesteia de informația ce intră în domeniul de aplicare a prevederilor art. 11 alin. (1) lit. d) și e) sau ale art. 12 alin. (1).

(2) Respingerea parțială sau în totalitate a cererii de furnizare a informațiilor privind mediul se transmite solicitantului în scris sau electronic, în cazul în care cererea a fost formulată în scris sau solicitantul a cerut astfel, în termenul prevăzut la art. 4 alin. (1) sau, după caz, la art. 4 alin. (2).

(3) Respingerea cererii de furnizare a informațiilor privind mediul conține motivele refuzului, precum și informațiile privind procedura de revizuire prevăzută la art. 16—19.

CAPITOLUL IV Accesul la justiție

Art. 16. — (1) Orice solicitant care consideră că cererea sa pentru furnizarea unor informații privind mediul a fost respinsă nejustificat, parțial sau în totalitate, a fost ignorată ori rezolvată cu un răspuns necorespunzător din partea unei autorități publice sau că nu au fost respectate prevederile art. 3—8, art. 11—15 și ale art. 29—31, se poate adresa cu plângere prealabilă conducătorului respectivei autorități publice, solicitând reconsiderarea actelor sau omisiunilor.

(2) Plângerea prealabilă prevăzută la alin. (1) se soluționează potrivit dispozițiilor art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004.

(3) Procedura administrativă prealabilă prevăzută la alin. (1) este scutită de taxe.

Art. 17. — (1) Solicitantul care, ca urmare a aplicării prevederilor art. 16 alin. (1), se consideră lezat într-un drept al său prevăzut de prezenta hotărâre sau care nu a primit răspuns la plângerea sa prealabilă în termenul legal stabilit poate depune o cerere la instanța de contencios administrativ competentă, unde sunt examinate actele sau omisiunile autorității publice în cauză.

(2) Soluționarea cererii se face în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 554/2004.

Art. 18. — Potrivit Legii nr. 554/2004, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente și terța persoană vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim ca urmare a furnizării de informații privind mediul.

Art. 19. — (1) Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au admis acțiunile formulate potrivit dispozițiilor Legii nr. 554/2004 constituie titluri executorii împotriva autorității publice care deține informația privind mediul.

(2) Hotărârile instanțelor de judecată se redactează în scris și se motivează în fapt și în drept.

CAPITOLUL V Diseminarea informației privind mediul

Art. 20. — (1) Autoritățile publice sunt obligate să organizeze informația privind mediul, relevantă activității lor și care este deținută de sau pentru acestea, în scopul realizării diseminării active și sistematice către public a informației privind mediul, în special prin utilizarea telecomunicației computerizate și/sau a tehnologiei electronice.

(2) Autoritățile publice au obligația de a asigura organizarea, în mod progresiv, a informațiilor privind mediul

în baze de date electronice ușor accesibile publicului prin intermediul rețelelor de telecomunicații publice, luând în considerare prevederile art. 34.

(3) Autoritățile publice au obligația de a emite comunicate de presă lunare care cuprind sinteza evenimentelor și acțiunilor care au avut loc în luna precedentă în legătură cu informațiile privind mediul prevăzute în art. 22.

Art. 21. — Informația privind mediul pusă la dispoziția publicului prin mijloacele telecomunicației computerizate și/sau ale tehnologiei electronice poate să nu includă informația privind mediul colectată înainte de data de 14 februarie 2003, cu excepția cazului în care informația privind mediul există deja în formă electronică.

Art. 22. — Informația privind mediul pusă la dispoziția publicului și diseminată în mod activ trebuie să fie permanent actualizată și să includă cel puțin:

a) textele tratatelor, convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte, precum și legislația locală, regională, națională sau comunitară privind mediul ori în legătură cu mediul;

b) politicile, planurile și programele în legătură cu mediul;

c) rapoartele progreselor privind implementarea documentelor și instrumentelor prevăzute la lit. a) și b), atunci când sunt elaborate sau deținute în formă electronică de autoritățile publice;

d) rapoartele privind starea mediului, prevăzute la art. 23;

e) datele sau rezumatele datelor rezultate din monitorizarea activităților ce afectează sau pot afecta mediul;

f) avizele, acordurile și autorizațiile pentru activitățile cu impact semnificativ asupra mediului, precum și convențiile încheiate între autoritățile publice și persoanele fizice și/sau juridice privind obiectivele de mediu ori indicarea locului unde o asemenea informație poate fi solicitată sau găsită, în condițiile prevederilor art. 3—8;

g) studiile de impact asupra mediului și evaluările de risc privind elementele de mediu prevăzute la art. 2 pct. 1 lit. a) ori indicarea locului unde o asemenea informație poate fi solicitată sau găsită, în condițiile prevederilor art. 3—8.

Art. 23. — (1) Fără a aduce atingere oricărei obligații specifice de raportare prevăzută de legislația comunitară, autoritățile publice pentru protecția mediului sunt obligate să publice anual pe propriile pagini web rapoarte naționale, regionale sau locale, după caz, privind starea mediului.

(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1) includ informații privind atât calitatea mediului, cât și presiunile asupra mediului și se publică până la data de 15 octombrie a anului următor raportării.

Art. 24. — În cazul unor amenințări iminente asupra sănătății umane sau asupra mediului, datorate unor activități umane ori unor cauze naturale, autoritățile publice sunt obligate să asigure în mod gratuit diseminarea imediată și fără întârziere a tuturor informațiilor privind mediul deținute de sau pentru aceste autorități, care ar permite publicului posibil a fi afectat să ia măsurile de prevenire ori de ameliorare a daunelor rezultate din acea amenințare.

Art. 25. — (1) Obligațiile prevăzute la art. 20—22 pot face obiectul excepțiilor prevăzute la art. 11, 12 și 14.

(2) Autoritățile publice pot duce la îndeplinire prevederile art. 20—24 prin crearea de legături la paginile web unde poate fi găsită informația privind mediul respectivă.

Art. 26. — (1) În scopul diseminării active a informației privind mediul prevăzute la art. 22 lit. e), operatorii economici care își desfășoară activitatea pe baza unei autorizații/autorizații integrate de mediu au obligația de a informa trimestrial publicul, prin afișare pe propria pagină web sau prin orice alte mijloace de comunicare, despre consecințele activităților și/sau ale produselor lor asupra mediului.

(2) Constituie contravenție neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1) și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 2.500 lei (RON).

(3) Constatarea contravenției și aplicarea amenzii se fac de personalul împuternicit din cadrul autorităților publice centrale și teritoriale pentru protecția mediului, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 440/2005 pentru reorganizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 26 mai 2005.

(4) Contravenției prevăzute la alin. (2) i se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 27. — În vederea aplicării dispozițiilor art. 23 alin. (1), autoritățile publice pentru protecția mediului sunt obligate să-și asigure resursele financiare necesare.

CAPITOLUL VI

Calitatea informației privind mediul

Art. 28. — (1) Autoritățile publice asigură, în măsura posibilităților, ca orice informație privind mediul compilată de acestea sau în numele lor să fie actualizată, corectă și comparabilă.

(2) La cerere, autoritățile publice sunt obligate să răspundă solicitantului unei informații privind mediul, prevăzută la art. 2 pct. 1 lit. b), despre locul unde poate fi găsită informația referitoare la procedurile de determinare, inclusiv despre metodele de analiză, prelevare și prelucrare a probelor folosite în compilarea informației sau despre procedura standard utilizată, dacă informația este disponibilă.

CAPITOLUL VII

Tarife

Art. 29. — Accesul la orice liste sau registre publice elaborate și puse la dispoziția publicului, conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. c), precum și examinarea pe loc a informației solicitate se fac în mod gratuit.

Art. 30. — În cazul în care solicitarea informațiilor privind mediul implică realizarea de copii de pe documentele deținute, autoritatea publică aplică tarife pentru copiere; tariful este suportat de solicitant.

Art. 31. — Autoritățile publice sunt obligate să publice și să pună la dispoziția solicitanților lista tarifelor percepute, precum și informații privind excepțiile de la plata tarifelor.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 32. — (1) Până la data de 14 februarie 2009, Agenția Națională pentru Protecția Mediului elaborează un raport privind experiența dobândită în aplicarea prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Raportul se comunică Comisiei Europene de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului până cel mai târziu la data de 14 august 2009.

(3) În vederea îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin intermediul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, transmite celorlalte autorități publice ghidul privind modalitatea de raportare, până la data de 14 iunie 2008.

(4) Autoritățile publice au obligația de a transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului datele solicitate conform prevederilor alin. (3), până la data de 14 noiembrie 2008.

Art. 33. — Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană despre actele normative naționale ce asigură conformarea cu prevederile Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2003/4/CE din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informația privind mediul și abrogarea Directivei Consiliului 90/313/CEE, în termen de o lună de la intrarea în vigoare a fiecărui act normativ.

Art. 34. — (1) Autoritățile publice sunt obligate să elaboreze baze de date cu informația privind mediul. Aceste baze de date cuprind:

a) baza de date cu informația privind mediul deținută de sau pentru autoritatea publică;

b) baza de date cu informația privind mediul diseminată în mod activ, al cărui conținut este prevăzut de art. 22.

(2) Bazele de date prevăzute la alin. (1) se înființează în termen de maximum 8 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Autoritățile publice sunt obligate să asigure accesibilitatea bazei de date prevăzute la alin. (1) lit. b) prin intermediul rețelelor de telecomunicații publice și includerea acesteia pe pagina proprie web în termen de maximum 8 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(4) Autoritățile publice sunt obligate să reactualizeze permanent bazele de date prevăzute la alin. (1).

(5) Înființarea și gestionarea bazelor de date prevăzute la alin. (1) se realizează de către personalul specializat din cadrul compartimentului relații publice, angajat în acest scop.

Art. 35. — Autoritățile publice sunt obligate să înființeze la sediul lor spațiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. b) pentru examinarea informației privind mediul și să le doteze conform prevederilor art. 10 alin. (1) în termen de maximum 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 36. — Autoritățile publice sunt obligate să realizeze registrele sau listele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. b), art. 9 alin. (1) și la art. 10, în termen de maximum 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, și să le reactualizeze lunar.

Art. 37. — (1) În termen de o lună de la data expirării termenului prevăzut la art. 36, autoritățile publice centrale au obligația de a transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului următoarele documente:

a) lista centralizată cu autoritățile publice din subordinea sau din coordonarea lor, care dețin informații privind mediul, precizându-se datele de contact pentru fiecare autoritate publică, respectiv denumire, sediu, telefon, fax, adresa de e-mail și a paginii web, numele și prenumele persoanei de contact;

b) listele centralizate cu informațiile privind mediul deținute de sau pentru autoritățile publice din subordinea sau din coordonarea lor.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului elaborează și afișează pe propria pagină web:

a) lista la nivel național cu autoritățile publice care dețin informații privind mediul, cu datele de contact pentru fiecare autoritate publică;

b) listele la nivel național cu informațiile privind mediul deținute de sau pentru autoritățile publice.

(3) Listele prevăzute la alin. (1) se actualizează anual și se transmit Agenției Naționale pentru Protecția Mediului în termen de o lună de la reactualizarea lor, dar nu mai târziu de data de 31 martie 2005.

(4) În termen de o lună de la data primirii lor, Agenția Națională pentru Protecția Mediului reactualizează și afișează pe propria pagină web listele la nivel național prevăzute la alin. (2).

Art. 38. — Autoritățile publice sunt obligate să afișeze pe propria pagină web drepturile pe care le are publicul potrivit prevederilor prezentei hotărâri, în termen de o lună de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 39. — (1) Autoritățile publice sunt obligate să elaboreze pliantele anuale prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. b) până la data de 31 martie a anului următor celui pentru care se realizează pliantele și să le pună la dispoziția publicului în spațiile pentru examinarea informației privind mediul.

(2) Prima ediție a pliantelor se realizează și se pune la dispoziția publicului în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 40. — În termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri se aprobă, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, metodologia de colectare, gestionare și punere la dispoziția publicului a informației privind mediul pentru autoritățile publice aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea sa.

Art. 41. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 42. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.115/2002 privind accesul liber la informația privind mediul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 28 octombrie 2002.

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei Parlamentului European și a Consiliului nr. 2003/4/CE din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informația privind mediul și abrogarea Directivei Consiliului nr. 90/313/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (J.O.U.E.) nr. L 41 din 14 februarie 2003.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Sulfina Barbu

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

Ministrul integrării europene,

Ene Dinga

p. Ministrul administrației și internelor,

Anghel Andreescu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 28 iulie 2005.
Nr. 878.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 047457